

MERITIUS[®]
ADVOCATEN - AVOCATS

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS[®] Gent

In dit nummer

Geen facturen ontvangen? Geen aftrek van betaalde BTW!.....1

Beherend vennoot van Comm.V(A) ? Goed gek zeker !?1

Artsenvennootschappen en grote villa's met of zonder zwembad: de fiscus slaat opnieuw en hard toe !.....2

Fiscus kan geen vragen stellen aan werknemers alleen !2

Zwarte aankopen worden vermoed integraal te zijn doorverkocht..... 3

Renteloze lening wordt abnormaal of goedgunstig voordeel...3

Opgelet met verkoop van auto onder boekwaarde. 4

Cateringkosten zijn "receptiekosten" 4

Geen facturen ontvangen ? Geen aftrek van betaalde BTW !

Een BTW-plichtige heeft een dienstverleningscontract afgesloten met een consultant en betaalt de consultant het in het contract vastgelegde periodieke bedrag, telkens vermeerderd met de verschuldigde BTW. Wanneer de consultant nalaat facturen uit te reiken voor deze betalingen, gaat de belastingplichtige over tot het opstellen van interne nota's, eveneens met vermelding van de toepasselijke BTW. Hij steekt deze nota's in zijn boekhouding ter vervanging van de niet-ontvangen facturen.

De fiscus is van mening dat de belastingplichtige de betaalde BTW niet als voorbelasting mag aftrekken op basis van die interne nota's; daarvoor is een factuur vereist die voldoet aan de vormvereisten van art. 5 § 1 KB nr. 1 van 29.12.1992.

Het Hof van Beroep volgt het standpunt van de fiscus: de essentie van het BTW-stelsel is de

zgn. "neutraliteit van de BTW"; daarom is aftrek van betaalde BTW slechts toegelaten in zoverre dat gebeurt op basis van een document waarmee de belastingplichtige kan aantonen dat het nodige gedaan is om de Schatkist een vordering te verlenen tot het innen van de BTW, in het bijzonder de factuur. Indien de vormvereisten m.b.t. het opstellen van facturen niet worden nageleefd, dan bestaat de kans dat het systeem niet sluitend is, minstens zijn de voorgeschreven documenten en gegevens niet voorhanden die toelaten de nodige controles uit te voeren. De interne nota's zijn dus geen facturen, zodat de op de interne nota's vermelde BTW niet kan worden afgetrokken (art. 45 § 1 WBTW en art. 3 § 1, 1° KB nr. 3).

Gent 6 maart 2012

Beherend vennoot van Comm.V(A) ? Goed gek zeker !?

De commanditaire vennootschappen worden aangegaan tussen één of meer hoofdelijk aansprakelijke vennoten en één of meer geldschieters. De eerste noemt men de beherende vennoten, de tweede de stille vennoten (art. 202 W.Venn.). De aansprakelijkheid van deze laatsten voor de schulden en verliezen van de vennootschap is beperkt tot het bedrag dat zij beloofd hebben in de vennootschap te zullen inbrengen (art. 206 al. 1 W.Venn.).

Nu zou men kunnen denken dat beherende vennoten enkel aansprakelijk zijn voor een schuld van de vennootschap voor zoverre deze schuld ontstond op het ogenblik dat zij behorend vennoot waren.

Het Hof van Cassatie is evenwel een andere mening toegedaan. Volgens haar zijn de beherende vennoten onbeperkt en hoofdelijk aansprakelijk voor de nakoming van alle verbintenissen van de vennootschap, ongeacht uit welke oorzaak of op welk tijdstip zij zijn ontstaan. U bent dus gewaarschuwd wanneer u aanvaardt om (statutair) zaakvoerder te worden van een commanditaire vennootschap: u wordt nl. in één klap aansprakelijk voor de bestaande schulden indien zou blijken dat de commanditaire vennootschap die niet kan voldoen.

Cass. 24 mei 2012

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

De belastingplichtige probeert zich nog te redden door te argumenteren dat een voordeel van alle aard werd toegekend door de vennootschap aan haar zaakvoerder; het bedrag van dat voordeel werd opgenomen in de boekhouding via de inschrijving op het debet van de «R/C vennoot». Maar ook dat kan het Hof niet overtuigen: zelfs indien het voordeel belast zou zijn in hoofde van de genietters, dan nog volstaat dat niet om de aftrek toe te laten van de betreffende kosten.

Artsenvennootschappen en grote villa's met of zonder zwembad: de fiscus slaat opnieuw en hard toe !

Een artsenvennootschap verwierf een onroerend goed in vruchtgebruik. Zij voerde vervolgens belangrijke verbouwingswerken uit en bracht uiteraard alle betreffende kosten fiscaal in aftrek. De fiscus is het daarmee niet eens. De vennootschap beweert weliswaar dat de betrokken kosten werden gedaan om over een consultatieruimte te beschikken, doch uit de feiten blijkt dat deze bewering niet helemaal correct is. Integendeel wordt het onroerend goed voor de quasi volledige oppervlakte gratis ter beschikking gesteld aan de zaakvoerder en zijn gezin, hetgeen uitsluit dat de betrokken uitgaven verbonden zijn met het maatschappelijk doel van de vennootschap. Precies dit laatste is de toetssteen voor de beoordeling van het beroepshalve karakter van de kosten (art. 49 WIB 1992).

De belastingplichtige probeert zich nog te redden door te argumenteren dat een voordeel van alle aard werd toegekend door de vennootschap aan haar zaakvoerder. Bovendien werd dit bedrag opgenomen in de boekhouding via de inschrijving op het debet van de «R/C vennoot». Maar ook dat kan het Hof niet overtuigen: zelfs indien het voordeel belast zou zijn in hoofde van de genietters, dan nog volstaat dat niet om de aftrek toe te laten van de betreffende kosten.

De cardioloog in kwestie verliest dus tweemaal:

de kosten voor het pand zijn niet aftrekbaar bij zijn vennootschap, doch desalniettemin betaalt hij zelf een voordeel van alle aard dat in zijn vennootschap belastbaar is... Hopelijk begaf de man zijn hart het niet ?!

Een andere medicus liet zich dan weer een mooi zwembad installeren en stelde dat zwembad vervolgens tegen een beperkte vergoeding ter beschikking van zijn patiënten (bijv. voor prenatale oefeningen). Hij meende dan ook dat de kosten van de aanleg en het onderhoud van het zwembad aftrekbare beroepskosten uitmaken.

De fiscus is het ook hiermee niet eens zodat de zaak finaal wordt beslecht door het Hof van Beroep te Gent. Noch het feit dat er af en toe patiënten om therapeutische doeleinden in het zwembad komen plonsen, noch het feit dat de beperkte (zwem)vergoedingen werden aangegeven als beroepsinkomsten (i.p.v. onroerende inkomsten), kunnen het Hof overtuigen dat de uitgaven voor de aanleg en het onderhoud van het zwembad inherent zijn aan de uitoefening van het beroep van de geneeskundige (art. 49 WIB 1992). Het is immers niet bewezen dat de betreffende kosten noodzakelijkerwijze betrekking hebben op de beroepsuitoefening.

Bergen 29 juni 2011

Gent 18 oktober 2011

Fiscus kan geen vragen stellen aan werknemers alleen !

De fiscus wil een kopie van de informaticadata van een vennootschap verkrijgen. Zij richt daartoe een vraag aan een werknemer van de vennootschap. Deze maakt de data over. De fiscus vestigt op basis daarvan een aanslag. De vennootschap roept evenwel de onrechtmatigheid van de aanslag in omdat de data niet zijn verkregen van een bevoegd vennootschapsorgaan.

De vennootschap erkent dat de boeken enz. die krachtens de BTW-wetgeving moeten worden bewaard, op ieder verzoek van de Administratie moeten kunnen worden voorgelegd. Zij stelt ook te weten dat de Administratie kopieën mag nemen wanneer de boeken, enz. d.m.v. een geïnformatiseerd systeem worden bewaard (art. 61

WBTW), doch zij wijst erop dat de plicht tot voorlegging enkel rust op de vennootschap, en niet op haar werknemers. Zij stelt dan ook dat de fiscus zijn bevoegdheden te buiten ging door de vraag om een kopie van de informaticadata te stellen aan een persoon waarvan de fiscus wist dat die niet de bevoegdheid had de vennootschap t.a.v. derden te vertegenwoordigen. Dat de fiscus ervan uit ging dat de werknemer wel de interne vraag zou stellen aan de bevoegde persoon en dat deze zijn akkoord zou hebben gegeven aan de werknemer, doet niets af aan de bevoegdheidsoverschrijding: de wet is aldus overtreden en de aanslag is nietig !

Rb. Leuven 13 januari 2012

Zwarte aankopen vermoed integraal te zijn doorverkocht

Een restaurant dat de naam voert van één van de grote Middeleeuwse Vlaamse helden, heeft blijkbaar aankopen gedaan op naam van « derden » om vervolgens dezelfde goederen te gebruiken bij de uitbating van het restaurant. De BTW-administratie heeft het “spelletje” evenwel door en neemt deze aankopen in aanmerking om de belastbare basis van het restaurant te berekenen. Zij baseert zich daarbij op de winstmarge op de wel correct verlopen aankopen. Immers, wanneer de Administratie bewijst dat de belastingplichtige goederen heeft verworven die door hun aard bestemd zijn om verkocht te worden (zelfs al zijn dat zwarte aankopen), dan wordt hij geacht die goederen te hebben geleverd onder voorwaarden die maken dat BTW verschuldigd is.

Na een lange procedureslag bevestigt het Hof van Cassatie de werkwijze van de Administratie. Het Hof gaat uit van het wettelijk vermoeden van

art. 64 §1, WBTW. Zij bevestigt dat de Administratie mag aantonen dat de belastingplichtige een hogere dan de aangegeven omzet heeft gerealiseerd door aankopen te realiseren die niet in zijn aankoopboekhouding en dus ook niet in de verkoopsomzet zijn opgenomen. Eens dit bewijs is geleverd, kan de Administratie vervolgens het bewijs door vermoedens leveren van het feit dat de aldus aangekochte goederen werden omgezet met dezelfde winstmarge als de andere aankopen opgenomen in de boekhouding.

Het Hof voegt er aan toe dat de weerlegging van het vermoeden van 64 § 1 WBTW enkel mogelijk is op grond van bewijskrachtige stukken die aantonen dat die goederen nog in bezit zijn van de belastingplichtige of dat ze een bestemming hebben gekregen die geen BTW opeisbaar maakt (bijv. eigen gebruik).

Cass. 15 december 2011

De fiscus steunt zich op art. 207, al. 2, juncto art. 79 WIB 1992 dat de aftrek uit hoofde van vorige beroepsverliezen en de compensatie met het verlies van het belastbare tijdperk uitsluit op het gedeelte van het resultaat dat voortkomt van abnormale of goedgunstige voordelen die de belastingplichtige in welke vorm of door welk middel ook, rechtstreeks of onrechtstreeks heeft verkregen uit een onderneming ten aanzien waarvan hij zich, rechtstreeks of onrechtstreeks, in enige band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt.

Renteloze lening wordt abnormaal of goedgunstig voordeel

Een vennootschap met verliezen ontving een renteloze lening van een verbonden vennootschap. De fiscus meent dat het gaat om een winstverschuiving tussen aanverwante vennootschappen; daarom moet de niet te betalen interest als winst worden aangemerkt in hoofde van de vennootschap die de lening aanging. De fiscus steunt zich op art. 207 al. 2, juncto art. 79 WIB 1992 dat de aftrek uit hoofde van vorige beroepsverliezen en de compensatie met het verlies van het belastbare tijdperk uitsluit op het gedeelte van het resultaat dat voortkomt van abnormale of goedgunstige voordelen die de belastingplichtige in welke vorm of door welk middel ook, rechtstreeks of onrechtstreeks heeft verkregen uit een onderneming ten aanzien waarvan hij zich, rechtstreeks of onrechtstreeks, in enige band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt.

Om het abnormale of goedgunstige karakter van de renteloze lening te bestrijden, roept de vennootschap in de eerste plaats in dat zij aan de leningverstrekkenende vennootschap prestaties als

bestuurder heeft geleverd. Wegens gebrek aan enig materieel bewijs daarvan, wordt dit argument door het Hof van Beroep te Gent van de tafel geveegd. In de tweede plaats beroept de vennootschap zich erop dat de renteloze lening heeft gediend om haar uit de financiële verliezen te helpen, meer nog om een potentieel faillissement te vermijden. Het Hof stelt evenwel vast dat uit de jaarrekeningen blijkt dat er nog winsten werden gegenereerd, dat er geen achterstallige schulden waren aan belastingen of RSZ, dat het eigen vermogen positief bleef, dat er nog nieuw investeringskrediet werd aangegaan en dat nog substantiële bezoldigingen werden toegekend. Het Hof oordeelt dan ook dat het bestaan van de vennootschap helemaal niet bedreigd was. Het renteloze karakter van de lening maakt bijgevolg wel degelijk een abnormaal of goedgunstig voordeel uit dat, zoals de fiscus reeds zei, enkel tot doel had de winsten tussen aanverwante vennootschappen te verschuiven.

Gent 15 november 2011

Het gaat nl. om kosten gemaakt in het kader van de ontvangst van derden (klanten of leveranciers, zakenrelaties en andere personen die de belastingplichtige in zijn eigen lokalen of elders ontvangt). Art. 53, 8° WIB 1992 maakt evenmin een onderscheid in functie van het opzet waarvoor deze kosten worden gemaakt.

Opgelet met verkoop van auto onder boekwaarde

Een NV verkoopt een auto met een boekwaarde van 36.920,12 euro voor een bedrag van 24.789,35 euro, zgn. wegens de lichte beschadiging aan het voertuig. De fiscus verwerpt die minderwaarde omdat er sprake is van een vrijgevigheid (liberaliteit) ten voordele van de koper. Het Hof van Beroep te Gent erkent dat de belastingplichtige zijn zaken kan beheren zoals hij dat wenselijk acht en dat hij kan kopen en verkopen tegen de prijs die hij wil. Dit belet evenwel niet dat de Administratie kan aantonen dat de verkoop een (gedeeltelijke) liberaliteit inhoudt.

Het Hof volgt de stelling van de fiscus dat de

belastingplichtige het voertuig verkocht tegen een prijs die slechts 67% van de normale residuwaarde bedraagt. Net als de fiscus aanvaardt het Hof niet dat de minwaarde zou overeenstemmen met een waardevermindering wegens lichte beschadiging, waarvan de juiste aard overigens niet door de belastingplichtige wordt gepreciseerd. En zelfs al zou de lichte beschadiging te preciseren zijn, dan nog is zij niet van aard om de aangehaalde waardevermindering te verklaren. Er kan dan ook niet anders worden besloten dan tot een liberaliteit.

Gent 7 februari 2012

BTW: cateringkosten zijn "receptiekosten"

Een belastingplichtige kwalificeert bepaalde uitgaven voor de ontvangst van klanten, leveranciers e.d.m. als "cateringkosten" in de hoop deze op die manier volledig fiscaal aftrekbaar te maken. Volgens de fiscus, daarin gevolgd door de Brusselse fiscale rechtbank, gaat het evenwel om beperkt aftrekbare "receptiekosten" die beantwoorden aan de omschrijving die in de administratieve commentaar terug te vinden is. Het gaat nl. om kosten gemaakt in het kader van de ontvangst van derden (klanten of leveranciers, zakenrelaties en andere personen die de belastingplichtige in zijn eigen lokalen of elders ontvangt). Art. 53, 8° WIB 1992 maakt evenmin

een onderscheid in functie van het opzet waarvoor deze kosten worden gemaakt.

Evenmin kan de belastingplichtige zich beroepen op de BTW-regeling waarbij de voorbelasting op kosten die worden gemaakt voor het organiseren van recepties met als doel de verkoop te stimuleren, integraal aftrekbaar is om de aftrekbeperking inzake inkomstenbelastingen opzij te schuiven. De BTW-wetgeving vormt immers geenszins het gemeen recht waarmee inzake inkomstenbelastingen rekening moet worden gehouden.

Rb. Brussel 23 maart 2012

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Avenue Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com